

Skattereformen:

Endringer i verdsettingssystemet for skog – kap. 12.4.3

I regjeringens forslag til skattereform foreslås det å øke kapitaliseringsfaktoren (skogfaktoren) fra 5 til 10. Det tilsvarer en kapitaliseringsrente på 10 prosent.

Norges Skogeierforbund ber om at Stortinget enten holder skogfaktoren på dagens nivå (5), alternativt at man gir føringer om ny og fullstendig gjennomgang av grunnlaget, slik at verdsettingen blir rett.

Bakgrunn:

I 2007 ble den forrige revisjon av formuesverdiene i skog foretatt. Da ble skogfaktoren i utgangspunktet satt til 8. Revisjonen medførte imidlertid at verdsettingen av skogen ble satt for høyt. Beregnet nyttbar tilvekst på eiendomsnivå lå i snitt langt høyere enn den tilveksten skogeieren kunne realisere ved hogst. Skognæringen tok opp dette forholdet med Skattedirektoratet, som sa seg enig i vurderingene. Resultatet var at skattedirektoratet endret skogfaktoren. For å rette opp i feilen ble skogfaktoren satt til 4 det første året, og deretter har den vært på 5. Det foreligger ikke endringer i vekstforhold eller avvirkningsmetoder som gjør at nyttbar tilvekst er endret.

Norges Skogeierforbund mener det er viktig at skogeiere skattes for det man faktisk har inntekter av, og ikke av et teoretisk inntektsnivå. Skulle Stortinget likevel ønske å endre skogfaktoren fra 5 til 10, må dette i så fall følges opp av en full gjennomgang av grunnlaget for beregningene (inkludert kostnadssjabloner), slik at beregningene blir korrekte, før en ny skogfaktor kan tre i kraft.

Formuesverdiene i skog beregnes ut fra hva som er nyttbar tilvekst, altså hvor mye skogen «legger på seg» hvert år. Beregnet nyttbar tilvekst på eiendomsnivå ligger i snitt langt høyere enn den tilveksten som realiseres ved hogst. Forskjellen på hva som teoretisk kan hogges, og hva som faktisk blir hogd, kan ha flere årsaker: Når et tre hogges, er det deler av treet som ikke blir benyttet fordi det ikke er økonomisk lønnsomt (som toppen av treet, grener). Det kan være at beregningene ikke tar hensyn til dette. Det er også slik at man ved hogst lar noen trær stå igjen på hogstflaten. Dette gjøres av miljøhensyn og er et krav i vårt sertifiseringssystem, men innebærer ofte en vesentlig reduksjon i hvor mye tømmer man kan ta ut av et område. Det kan også være at man overvurderer hvor mye tømmer man kan få ut av et område og hvor mye tømmer som er økonomisk drivbart. Det er mange områder der det ikke er økonomisk lønnsomt å drive skogbruk (f.eks. på grunn av vanskelige driftsforhold).

Norges Skogeierforbund viser til at regjeringen i forslaget til skattereform skriver at reduserte satser og riktigere skattegrunnlag er nøkkelen for å få best mulig utnyttelse av ressursene. Det er ikke mulig å nå målene i norsk klimapolitikk uten økt bruk av biomasse fra skogen. Utfordringen for politikerne blir å legge til rette for et mer aktivt skogbruk. Da er ikke en dobling av formuesverdiene i skogen det rette virkemiddelet.

Med hilsen
for Norges Skogeierforbund

Erik Lahnstein

Ellen Alfsen